

Sygn. akt I ACa 816/12

Sygn. akt I ACa 816/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Bogdan Świerczakowski

Sędziowie: SA Beata Kozłowska (spr.)

SO (del.) Marta Szerel

Protokolant: st. sekr. sąd. Marta Rudnik

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2012 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa S. F.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W.

o uchylenie uchwały

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie

z dnia 6 marca 2012 r.

sygn. akt II C 1085/10

1. oddala apelację;

2. zasądza od S. F. na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W. kwotę 135 (sto trzydzieści pięć) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt: I ACa 816/12

Uzasadnienie:

Powód S. F. dnia 6 października 2010 r. wniósł pozew o uchylenie uchwały przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W., następcy prawnego (...) Spółdzielni Mieszkaniowej „Osiedle (...)”. W złożonym pozwie powód wniósł o uchylenie uchwały nr(...) podjętej dnia 4 marca 1999 r. przez Radę Nadzorczą pozwanej Spółdzielni w sprawie wykluczenia powoda ze Spółdzielni oraz zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu.

Powód podniósł, iż czasie powstania zaległości z tytułu opłat czynszowych oraz podjęcia zaskarżonej uchwały nie zamieszkiwał w lokalu mieszkalnym nr (...) przy ulicy (...). Mieszkanie to zajmowała jego małżonka, która odbierała wszelką korespondencję, również korespondencję adresowaną do powoda. Ponieważ małżonka nie przekazywała powodowi tej korespondencji, powód nie wiedział o istniejącej zaległości oraz podjętej przez Radę Nadzorczą uchwałę o jego wykluczeniu. Powód zarzucił, iż obowiązujące przepisy nakładają na Spółdzielnię doręczenie pisemnego

zawiadomienia członka spółdzielni o podjętej uchwale w przedmiocie wykluczenia. Natomiast termin do odwołania się od uchwały Rady Nadzorczej biegnie od dnia doręczenia zawiadomienia o uchwale w sposób przewidziany w ustawie bądź statucie. Powód podniósł, iż na skutek niedoręczenia mu zawiadomienia o podjętej uchwale, został on pozbawiony możliwości odwołania się od niej, a przede wszystkim nie został pouczony o prawie i sposobie odwołania się od uchwały. Nadto wskazał, iż w jego ocenie przedmiotowa uchwała została podjęta z naruszeniem zasad współżycia społecznego oraz przepisów prawa spółdzielczego. Powstała zaległość czynszowa opiewała jedynie na kwotę około 2000 zł, zatem niesłusznie przyjęto, iż jej powstanie stanowiło istotne naruszenie podstawowych obowiązków członkowskich oraz podstawę do wykluczenia powoda ze Spółdzielni.

Pozwana Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w W. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej zwrot kosztów procesu. W uzasadnieniu swego stanowiska wskazała, że wbrew twierdzeniom powoda zaskarżona uchwała została mu doręczona wraz z uzasadnieniem i pouczeniem o prawie jej zaskarżenia. Powód osobiście pokwitował odbiór w dniu 11 marca 1999 r. Powód wiedział o podjętej uchwale. Poza tym, zdaniem pozwanej Spółdzielni brak jest również merytorycznych podstaw do stwierdzenia nieważności uchwały, bowiem w chwili jej podjęcia zadłużenie powoda wynosiło 2 047,84 zł i obejmowało należności za okres dłuższy niż 6 miesięcy, co w świetle postanowień statutu dawało podstawy do wykluczenia powoda ze Spółdzielni.

Wyrokiem z dnia 6 marca 2012 r. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie oddalił powództwo i zasądził od powoda S. F. na rzecz pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W. kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w sprawie.

Swe rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy oparł na następujących ustaleniach faktycznych i następujących ocenach prawnych:

Dnia 1 października 1980 r. powód S. F. wraz z małżonką A. F. nabyli spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu nr (...) w budynku przy ulicy (...) na podstawie przydziału z dnia 1 października 1980 r.

Ponieważ małżeństwo powoda nie układało się pomyślnie, powód wyprowadził się z wspólnie zajmowanego mieszkania w 1995 r. i do roku 2003, to jest do chwili śmierci żony zamieszkiwał w U..

W tym okresie, z powodu nieopłacania przez małżonków opłat czynszowych, powstała zaległość opiewająca na dzień 31 stycznia 1999 r. na kwotę 2.047,84 zł.

Z uwagi na niewywiązywanie się przez powoda z obowiązku uiszczania opłat czynszowych dnia 4 marca 1999 r. Rada Nadzorcza pozwanej Spółdzielni podjęła uchwałę nr 304 o wykluczeniu powoda ze Spółdzielni na podstawie § 27 ust. 2 pkt 3 oraz § 56 ust. 1 pkt 13 Statutu Spółdzielni. Uchwała ta została doręczona na adres powoda w dniu 11 marca 1999 r. Ponieważ w tym czasie powód nie zamieszkiwał w mieszkaniu przy ulicy (...), korespondencję od Spółdzielni odbierała małżonka powoda, w tym również wezwanie z dnia 5 stycznia 1999 r. do uregulowania zaległości czynszowych oraz zawiadomienie z dnia 5 stycznia 1999 r. o posiedzeniu Rady Nadzorczej w sprawie wykluczenia powoda ze Spółdzielni.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 9 czerwca 2000 r. pomiędzy małżonkami został orzeczony rozwód. Była małżonka powoda zmarła dnia 25 sierpnia 2003 r., po czym powód zamieszkał ponownie w mieszkaniu przy ulicy (...). O podjętej w sprawie wykluczenia uchwale i powstałej zaległości powód dowiedział się dopiero w 2005 r. i wtedy podjął działania mające na celu przywrócenie mu członkostwa Spółdzielni.

Sąd Okręgowy wyjaśnił, że powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie zeznań powoda S. F. oraz załączonych do akt sprawy kserokopii dokumentów Spółdzielni Mieszkaniowej (...) dotyczącej lokalu mieszkalnego nr (...) przy ulicy (...) w W..

Powód w niniejszej sprawie dochodzi uchylenia uchwały Rady Nadzorczej pozwanej Spółdzielni podjętej w dniu 4 marca 1999 r. w sprawie jego wykluczenia ze Spółdzielni. Zaskarżona uchwała została podjęta 4 marca 1999 r.,

dlatego też przy dokonywaniu oceny z zakresu zgodności z prawem sposobu i terminu doręczenia zawiadomienia członka Spółdzielni o podjętej uchwale należy, zdaniem Sądu Okręgowego, uwzględnić przepisy obowiązujące w czasie podjęcia uchwały i istnienia obowiązku jej doręczenia.

Podstawy oraz sposób podjęcia uchwały w przedmiocie wykluczenia członka ze Spółdzielni określały ówczesne przepisy ustawy z dnia 16 września 1982 r. Prawo spółdzielcze, zaś w odniesieniu do pozwanej Spółdzielni przepisy ustawy konkretyzował statut (...) Spółdzielni Mieszkaniowej „Osiedle (...)”.

Podstawy wykluczenia członka ze Spółdzielni regulował § 27 powołanego statutu. Zgodnie natomiast z § 29 ust. 1 i 2 statutu uchwałę o wykluczeniu członka lub wykreśleniu go z rejestru członków podejmowała Rada Nadzorcza, zaś Zarząd powinien był zawiadomić zainteresowanego członka pisemnie o terminie posiedzenia Rady Nadzorczej i zawierać informację o przedmiocie obrad oraz o prawie członka do złożenia wyjaśnień w formie ustnej lub pisemnej. Jeśli zainteresowany członek - mimo prawidłowego zawiadomienia - nie przybył na posiedzenie, Rada Nadzorcza mogła rozpatrzyć wniosek bez jego udziału. O terminie posiedzenia należało powiadomić również małżonka osoby podlegającej wykluczeniu lub wykreśleniu.

Ust. 3 powołanego postanowienia statutu stanowił natomiast, iż o wykluczeniu bądź wykreśleniu z rejestru członków należy zainteresowanego powiadomić listem poleconym w terminie 14 dni od daty podjęcia uchwały przez Radę Nadzorczą. Zawiadomienie powinno zawierać odpis uchwały wraz z jej uzasadnieniem i wskazywać tryb oraz termin wniesienia odwołania. Zgodnie natomiast z ust. 4 wykluczenie lub wykreślenie z rejestru członków stawało się skuteczne z chwilą doręczenia członkowi zawiadomienia, o którym mowa w ust. 3. Zawiadomienie zwrócone na skutek niezgłoszenia przez członka zmiany adresu - ma moc prawną doręczenia.

Zdaniem Sądu Okręgowego zarzut powoda, iż Spółdzielnia nie zachowała obowiązujących uregulowań w kwestii doręczenia mu zawiadomienia o treści podjętej uchwały, nie jest trafny. Spółdzielnia przesłała odpis uchwały na jego adres zamieszkania. Powód nie otrzymał zawiadomienia o treści zaskarżonej uchwały do rąk własnych nie z powodu naruszenia prawa przez Spółdzielnię, ale z uwagi na niedochowanie należytej staranności poprzez niezgłoszenie Spółdzielni faktu zmiany miejsca zamieszkania. Skoro bowiem powód w 1995 r. wyprowadził się z mieszkania nr (...) przy ulicy (...), winien był podać do wiadomości Spółdzielni nowy adres zamieszkania, na który Spółdzielnia miałaby dokonywać doręczenia korespondencji dotyczącej powoda. Na skutek własnego zaniedbania powód nie powziął wiadomości w sprawie wykluczenia go ze Spółdzielni, przez co sam pozbawił się możliwości odwołania się od niej w terminie przewidzianym przez Statut. Zgodnie bowiem z treścią § 30 statutu członek wykluczony ze Spółdzielni lub wykreślony z rejestru jej członków miał prawo odwołać się od uchwały Rady Nadzorczej do Zebrania Przedstawicieli w ciągu 14 dni od daty otrzymania zawiadomienia o wykluczeniu lub wykreśleniu oraz być obecny na jego obradach przy rozpatrywaniu tego odwołania i je popierać. Powód zatem miał prawo odwołać się od podjętej uchwały w terminie 14 dni od dnia doręczenia zawiadomienia, tj. od dnia 11 marca 1999 r. Dokonane przez Spółdzielnię zawiadomienie spełniało wymogi określone w Statucie, tj. zawierało pouczenie o terminie i sposobie odwołania od uchwały, zaś doręczenie zawiadomienia na adres powoda i odebranie go przez jego ówczesną małżonkę, stanowiło zdarzenie, od którego należało liczyć bieg terminu do odwołania się od zaskarżonej uchwały. Odwołanie się natomiast od uchwały do organu Spółdzielni było niezbędne dla możliwości zaskarżenia uchwały do sądu.

Art. 32 § 1a ustawy Prawo Spółdzielcze przewidywał, iż w sprawach o wykluczenie lub wykreślenie z rejestru członków spółdzielni członek może dochodzić na drodze sądowej swych praw po wyczerpaniu postępowania wewnątrzspółdzielczego przewidzianego w art. 32 § 1 i art. 24 § 4 Prawa Spółdzielczego lub po bezskutecznym upływie terminów ustalonych w statucie do podjęcia uchwały przez organ odwoławczy. Funkcję organu odwoławczego (walnego zgromadzenia), zgodnie ze statutem pozwanej Spółdzielni, pełniło Zebranie Przedstawicieli.

Zgodnie natomiast z ówczesnym art. 42 § 2 ustawy członek spółdzielni mógł zaskarżyć do sądu uchwałę z powodu jej niezgodności z prawem lub postanowieniami statutu. Powództwo o uchylenie uchwały walnego zgromadzenia, zgodnie z art. 42 § 3 pr. spółdzielczego, powinno być wniesione w ciągu 6 tygodni od dnia odbycia walnego zgromadzenia, jeżeli zaś powództwo wnosi członek nieobecny na walnym zgromadzeniu na skutek jego wadliwego

zwołania - w ciągu 6 tygodni od dnia powzięcia wiadomości przez tego członka o uchwale, nie później jednak niż przed upływem roku od dnia odbycia walnego zgromadzenia. Zgodnie z § 4 jeżeli ustawa lub statut wymagały zawiadomienia członka o uchwale, termin sześciotygodniowy wskazany w paragrafie poprzedzającym biegł od dnia tego zawiadomienia w sposób wskazany w statucie.

Podsumowując, powództwo o uchylenie uchwały o wykluczeniu powoda ze Spółdzielni nie może być uwzględnione z powodu upływu terminu do zaskarżenia tej uchwały. Zachowanie terminu do wniesienia powództwa do Sądu po wyczerpaniu drogi wewnątrzspółdzielczej było warunkiem koniecznym dla skutecznego zaskarżenia uchwały. Ponieważ termin ten upłynął, nie podlegają rozstrzygnięciu kwestie zgodności podjętej uchwały z prawem oraz statutem Spółdzielni. Doręczenie uchwały Rady Nadzorczej na adres ul. (...), m 114 jedyny znany Spółdzielni, było prawidłowe i skuteczne.

O kosztach procesu Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 11 ust 1 pkt i rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Apelację od wyroku wniósł powód, zaskarżając wyrok w całości.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 24 ustawy z dnia 26 września 1982 r. Prawo Spółdzielcze oraz § 27, 29 i 13 Statutu Spółdzielni, poprzez błędne przyjęcie przez Sąd I instancji, iż uchwała Rady Nadzorczej Spółdzielni nr (...) z dnia 4 marca 1999 r., w sprawie wykluczenia powoda ze Spółdzielni, nie narusza zasady prawidłowego zawiadomienia o terminie posiedzenia Rady Nadzorczej, na której została podjęta oraz zasady prawidłowego zawiadomienia o podjętej uchwale,

2. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. § 30 Statutu Spółdzielni poprzez błędne przyjęcie przez Sąd I instancji, iż powód miał prawo odwołać się od uchwały w terminie 14 dni od daty otrzymania zawiadomienia o wykluczeniu, tj. od dnia 11 marca 1999 r.,

a to w związku z naruszeniem przez Sąd I instancji przepisów prawa procesowego, mającym zasadniczy wpływ na treść wydanego orzeczenia w niniejszej sprawie, tj. art. 233 § 1 k.p.c., poprzez dokonanie błędnej oceny i analizy materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie oraz przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, a przez to sprzeczność ustaleń faktycznych przedmiotowej sprawy z treścią i zakresem materiału dowodowego dostępnego w sprawie, co rzutowało na treść orzeczenia.

Wskazując na powyższe, powód wniósł o zmianę wyroku w całości, uchylenie uchwały Rady Nadzorczej numer 304 z dnia 4 marca 1999 r., i przywrócenie powoda w poczet członków Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z siedzibą w W., alternatywnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, zasądzenie od pozwanej kosztów postępowania.

Pozwana w odpowiedzi na apelację wniosła o jej oddalenie oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej Spółdzielni kosztów procesu za instancję odwoławczą.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności odniesienia wymaga zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c., które to naruszenie zdaniem powoda polegało na dokonaniu błędnej oceny i analizy materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie oraz przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów, a przez to sprzeczności ustaleń faktycznych Sądu Okręgowego z treścią i zakresem materiału dowodowego dostępnego w sprawie, co rzutowało na treść orzeczenia. Z uzasadnienia apelacji wynika, iż zadaniem powoda do tego naruszenia doszło na skutek błędnego ustalenia, że przesyłka zawierająca zarówno

zawiadomienie o posiedzeniu Rady Nadzorczej (...) Osiedle (...)”, jak i sama uchwała Rady Nadzorczej o wykluczeniu powoda ze spółdzielni została prawidłowo doręczona. Powód podważając te ustalenia wskazał, że na potwierdzeniu odbioru przesyłki obejmującej zaskarżoną uchwałę nie ma pieczęci urzędu pocztowego, a poza tym osoba kwitująca odbiór nie podpisała się imieniem i nazwiskiem. W ocenie Sądu Apelacyjnego stanowisko Sądu Okręgowego co do prawidłowości doręczenia przesyłki zawierającej uchwałę nr (...) jest trafne, zatem ustalenia Sądu Okręgowego Sąd Apelacyjny przyjmuje za własne.

Na potwierdzeniu odbioru przesyłki faktycznie brak jest pieczęci nadawczego urzędu pocztowego, tym niemniej, na drugiej stronie potwierdzenia odbioru, którego oryginał został okazany na rozprawie apelacyjnej dnia 20 grudnia 2012 r., znajduje się pieczęć urzędu pocztowego odbiorczego. Świadczy to zatem o tym, iż odpis uchwały nr 304 został przesłany za pośrednictwem poczty i doręczony 11 marca 1999 r. Przesyłka została skierowana na adres miejsca zamieszkania powoda wskazany spółdzielni. W miejscu przeznaczonym na podpis odbiorcy widnieje nazwisko F.. Sąd Okręgowy ustalił, iż jest to podpis żony powoda. W sytuacji, gdy, jak wynika z twierdzeń powoda, powód w 1999 r. jedynie sporadycznie przebywał w lokalu nr (...) przy ul. (...) w W., gdyż z uwagi na konflikt z żoną przebywał głównie w mieszkaniu służbowym, a w mieszkaniu przy ul. (...) mieszkała jedynie żona powoda, to w ocenie Sądu Apelacyjnego w świetle tych okoliczności możliwym było przyjęcie w oparciu o art. 231 k.p.c. domniemania faktycznego, iż przesyłkę odebrała żona powoda, pomimo tego, że przy nazwisku F., umieszczonym na potwierdzeniu odbioru, nie zostało wskazane jej imię. Z treści pisma z dnia 8 marca 1999 r. skierowanego do powoda wynika, iż spółdzielnia przesłała powodowi również pouczenie o możliwości wniesienia odwołania i trybie wnoszenia odwołania. Jeśli zaś chodzi o zawiadomienie o posiedzeniu rady nadzorczej, to z potwierdzenia odbioru jednoznacznie wynika, iż przesyłkę odebrała żona powoda, która, co prawda podpisała się tylko nazwiskiem, ale obok umieszczona została adnotacja „żona”.

W tym stanie rzeczy zachodzi zatem konieczność oceny czy doręczenie przesyłki do rąk żony powoda było skutecznym doręczeniem.

W ocenie Sądu Apelacyjnego odpowiedź na to pytanie winna być twierdząca. Otóż, bezspornym w sprawie jest, iż powód nie powiadomił spółdzielni o adresie swego mieszkania służbowego jako adresie, pod który winna być kierowana przez spółdzielnię korespondencja. Spółdzielnia miała zatem pełne prawo kierowania przeznaczonej dla powoda korespondencji na dotychczasowy adres. Co więcej, w świetle § 29 ust. 4 statutu (...)Osiedle (...)”, nawet gdyby przesyłka została zwrócona z uwagi na nieujawnienie nowego adresu, byłoby to skuteczne doręczenie. Tym niemniej, taka sytuacja nie zachodziła w przypadku powoda, bowiem skierowane do powoda przesyłki odebrała jego żona.

Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 25 września 2003 r. V CK 189/02 uchwała organu spółdzielni o wykluczeniu członka jest oświadczeniem woli osoby prawnej, którego skuteczność należy ocenić według unormowania zamieszczonego w art. 24 § 3 ustawy z 1982 r. Prawo spółdzielcze i art. 61 k.c. Odesłanie do prawa cywilnego jest tu jednoznaczne, a art. 61 k.c. nie wymaga, aby adresat zapoznał się z treścią oświadczenia woli, gdyż istotne jest tylko stworzenie mu takiej możliwości. Co więcej, Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku wskazał, że upoważnienie z art. 32 § 2 Pr.Spółdz. jest jednoznaczne, a regulacja statutowa określająca tryb doręczeń, wzorowana na przepisach o doręczeniach sądowych, jest powszechnie przyjęta i aprobowana. Wskazał przy tym na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 października 1974 r., I CR 407/74. W tym ostatnim orzeczeniu Sąd Najwyższy wskazał, że nie jest sprzeczne z ustawą o spółdzielniach i ich związkach (Dz. U. z 1961 r. Nr 12, poz. 61) postanowienie zawarte w statucie spółdzielni, dopuszczające możliwość doręczenia zawiadomienia o wykluczeniu członka ze spółdzielni w trybie złożenia pisma w urzędzie pocztowym. Przenosząc te uwagi na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, iż co prawda statut (...)Osiedle (...)” w 1999 r. nie zawierał szczegółowych postanowień dotyczących doręczeń przesyłek kierowanych do członków, tym niemniej, mając na uwadze wyżej wskazane orzecznictwo Sądu Najwyższego, przyjąć należy, iż zgodnym z prawem spółdzielczym jest doręczenie przesyłki dorosłemu domownikowi adresata, jakim jest żona, zwłaszcza gdy adresat będący członkiem spółdzielni nie poinformował spółdzielni o ewentualnym konflikcie z żoną i nie wskazał innego adresu do doręczeń korespondencji. Taki bowiem tryb jest w pełni skuteczny, również jeśli chodzi o doręczanie przesyłek sądowych.

Przyjąć zatem należy, iż doręczenie przedmiotowej uchwały do rąk żony powoda, było skuteczne. Oznacza to, jak trafnie wskazał Sąd Okręgowy, iż od dnia doręczenia uchwały 304 o wykluczeniu powoda ze spółdzielni, czyli od dnia 11 marca 1999 r. rozpoczął swój bieg 14-dniowy termin do złożenia odwołania do Zebrania Przedstawicieli (...)Osiedle (...)”. Tym samym za niezasadny uznać należy zarzut naruszenia § 30 Statutu Spółdzielni, którego to naruszenia powód upatruje w przyjęciu przez Sąd I instancji, iż powód miał prawo odwołać się od uchwały w terminie 14 dni od daty otrzymania zawiadomienia o wykluczeniu, tj. od dnia 11 marca 1999 r.

Wyczerpanie drogi postępowania wewnątrzspółdzielczego było konieczne do skorzystania z drogi postępowania sądowego w celu zakwestionowania decyzji organów spółdzielni o wykluczeniu powoda ze spółdzielni. Jak bowiem wyjaśnił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 marca 2002 r. sygn. IV CKN 900/00 dopuszczalność zaskarżenia wprost do sądu uchwały organu spółdzielni przewidziana jest jedynie do uchwał walnego zgromadzenia. Stanowi o tym art. 42 Pr.spółdz., który nie odnosi się do uchwał rady nadzorczej. Natomiast w przepisach dotyczących poszczególnych rodzajów spółdzielni art. 198 § 2 Pr.spółdz. - tylko w odniesieniu do spółdzielni pracy - stanowi, że członek może dochodzić w drodze sądowej uchylenia uchwały rady spółdzielni o wykluczeniu lub wykreśleniu bez wyczerpania postępowania wewnątrzspółdzielczego. W takim wypadku zaskarżeniu przez członka podlega uchwała rady spółdzielni. W związku z tym nie jest dopuszczalne zaskarżenie uchwały rady nadzorczej spółdzielni wprost do sądu, z wyjątkiem przewidzianym w art. 198 § 2 Pr.Spółdz.

Co prawda w wyroku tym Sąd Najwyższy wskazał również, że powództwo o uchylenie uchwały rady nadzorczej spółdzielni przysługuje - poza przypadkiem przewidzianym w art. 198 § 2 ustawy z dnia 16 września 1982 r. - Prawo spółdzielcze (jedn. tekst: Dz. U. z 1995 r. Nr 54, poz. 288 ze zm.) - jedynie wówczas, gdy przedmiotem uchwały jest wykluczenie lub wykreślenie członka, a walne zgromadzenie w postępowaniu wewnątrzspółdzielczym nie podjęło uchwały w terminie ustalonym w statucie, ale pogląd ten dotyczy innego stanu prawnego, tj. zaistniałego po dodaniu art. 32 § 1a Prawa spółdzielczego przez art. 1 pkt 18 lit. b) ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. (Dz.U. Nr 90, poz. 419), zmieniającej Prawo Spółdzielcze z dniem 26 września 1994 r. Sąd Apelacyjny w pełni podziela stanowisko Sądu Okręgowego, iż oceny tego, czy powód może na drodze postępowania sądowego kwestionować uchwałę Rady Nadzorczej (...) Osiedle (...)” nr(...) z dnia 4 marca 1999 r., należy dokonać na gruncie stanu prawnego obowiązującego w chwili podjęcia tej uchwały. Wówczas obowiązujący stan prawny takiej możliwości, bez wyczerpania postępowania wewnątrzspółdzielczego, nie przewidywał. Wyjątkiem był w/w art. 198 Prawa spółdzielczego, ale ten przepis w niniejszej sprawie nie ma zastosowania.

W tym stanie rzeczy zgodzić się również należy ze stanowiskiem Sądu Okręgowego, że nie mogą być przedmiotem badania kwestie zgodności podjętej uchwały z prawem oraz statutem Spółdzielni. Oznacza to, że podniesiony w apelacji zarzut naruszenia art. 24 Prawa Spółdzielczego oraz § 27, 29 i 13 Statutu Spółdzielni uznać należy za niezasadny.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny apelację powoda, jako bezzasadną, oddalił w oparciu o art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono w oparciu o art. 98 k.p.c. Na zasądzoną od powoda na rzecz pozwanej kwotę 135 zł składa się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej Spółdzielni, ustalone w oparciu o § 2 w związku z § 11 ust. 1 pkt 1 i § 13 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.).